

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

[૨૦૧૬] ૩ એસ.સી.આર. ૧૬૬

જગદીશ

વિરુદ્ધ

હરિયાણા રાજ્ય

(ફોજદારી અપીલ નંબર ૪૧૧ / ૨૦૦૮)

૨૯ જૂન ૨૦૧૬

[અભય મનોહર સપ્રે અને અશોક ભૂષણ, ન્યાયમૂર્તીશ્રી]

દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ કલમો ૩૦૪ ભાગ II અને ૩૨૩ – ફરીયાદપક્ષનો કેસ કે સંબંધીઓ વચ્ચેની મુક્ત લડાઈમાં લડાઈ રોકવા માટે અન્ય લોકો જોડાયા – પરિણામે ઝેડ ગું મૃત્યુ અને ત્રણ વ્યક્તિઓને સામાન્ય ઈજાઓ – કલમ ૩૦૪ ભાગ II અને કલમ ૩૨૩ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે અન્ય લોકો સાથે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા અને તે મુજબ સજા ફટકારવામાં આવી –

હાઈકોર્ટ દ્વારા માન્ય રાખવામાં આવી – અપીલકર્તા દ્વારા, અપીલ પર, ઠરાવવામાં આવ્યું: ત્રણ પ્રત્યક્ષદર્શીઓના જબરજસ્ત પુરાવાઓએ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કર્યું કે અપીલકર્તા ઘટનામાં સામેલ હતો અને લાઠીના ફટકા માર્યા જેના કારણે મૃતકને ઇજાઓ પહોંચી – નીચલી અદાલતો દ્વારા તારણો કે ઘટના ફરીયાદપક્ષ દ્વારા આક્ષેપ મુજબ બની હતી અને અપીલકર્તા અન્ય આરોપીઓ સાથે ઘટનાસ્થળે હાજર હતો – ઘટનાસ્થળે લોહીના ડાઘ ન મળવાની ફરીયાદપક્ષના કેસ પર કોઈ અસર થતી નથી – આમ, નીચલી અદાલતો એવું ઠરાવવામાં વાજબી હતી કે ફરીયાદપક્ષ અપીલકર્તા વિરુદ્ધ વાજબી શંકાની બહાર કેસ સાબિત કરવામાં સક્ષમ હતો.

પુરાવા – સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા તેનું મૂલ્યાંકન – જ્યારે સજા બે અદાલતોના સમવર્તી તારણો પર આધારિત હોય – ઠરાવવામાં આવ્યું: ફોજદારી અપીલની સુનાવણી કરતી વખતે સુપ્રીમ કોર્ટ નિયમિત રીતે સંપૂર્ણ પુરાવાઓનું નવેસરથી મૂલ્યાંકન કરી શકતી નથી – તે માત્ર ત્યારે જ હોય છે જ્યારે આક્ષેપિત તારણ સમવર્તી પ્રકૃતિનું હોવા છતાં સંપૂર્ણપણે મનસ્વી, ગેરવાજબી અથવા/અને એ હદે વિકૃત હોય કે સરેરાશ ક્ષમતા ધરાવતું કોઈ ન્યાયિક મન ક્યારેય આવો નિષ્કર્ષ નોંધી શકે નહીં – હકીકતો પર, સુપ્રીમ કોર્ટને સંપૂર્ણ પુરાવાઓનું પુનઃ મૂલ્યાંકન કરવા માટે સમજાવવા માટે નીચેની બે અદાલતોના સમવર્તી તારણમાં કોઈ મનસ્વીતા અથવા/અને ગેરવાજબીપણું જોવા મળ્યું નથી.

અપીલ ફગાવી દેતા, કોર્ટે

ઠેરવ્યું: ૧.૧ એ કાયદાનો સ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે ફોજદારી અપીલની સુનાવણી કરતી વખતે આ કોર્ટ નિયમિત રીતે સંપૂર્ણ પુરાવાઓનું નવેસરથી મૂલ્યાંકન કરી શકતી નથી અને તે પણ ત્યારે જ્યારે સજા બે અદાલતોના સમવર્તી તારણો પર આધારિત હોય. તે માત્ર ત્યારે જ છે જ્યારે આ કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર આવે છે કે આક્ષેપિત તારણ સમવર્તી પ્રકૃતિનું હોવા છતાં સંપૂર્ણપણે મનસ્વી, ગેરવાજબી અથવા/અને એ હદે વિકૃત છે કે સરેરાશ ક્ષમતા ધરાવતું કોઈ ન્યાયિક મન ક્યારેય આવો નિષ્કર્ષ નોંધી શકે નહીં, કોર્ટ યોગ્ય કિસ્સામાં ભૂલ શોધવા માટે જરૂરી હદ સુધી પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરવાની કવાયત હાથ ધરી શકે છે. વર્તમાન કિસ્સામાં, નીચેની બે અદાલતોના સમવર્તી તારણમાં કોઈ મનસ્વીતા અથવા/અને ગેરવાજબીપણું જોવા મળ્યું નથી કારણ કે અપીલકર્તા તારણમાં કોઈપણ પ્રકારની ગેરકાયદેસરતા દર્શાવવામાં સક્ષમ ન હતો, જે આ કોર્ટને સંપૂર્ણ પુરાવાઓનું પુનઃ મૂલ્યાંકન કરવા માટે સમજાવશે. [પેરા ૧૯, ૨૦] [૧૭૧-સી-૬]

૧.૨ નીચલી અદાલતો ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી ૨, ૧૦ અને ૧૨ ના પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરવામાં વાજબી હતી જેમને ઘટનાના પ્રત્યક્ષદર્શીઓ માનવામાં આવ્યા હતા અને યોગ્ય રીતે એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા હતા કે અપીલકર્તા લાઠીથી સજ્જ હતો અને મૃતકને ફટકા માર્યા હતા અને તેથી, ઝેડ ના મૃત્યુ માટે

જવાબદાર હતો. પુરાવા તમામ ભૌતિક મુદ્દાઓ પર સુસંગત છે. રેકૉર્ડ પર એવું સૂચવવા માટે કંઈ નથી કે આ સાક્ષીઓને અપીલકર્તા સામે કોઈપણ પ્રકારની દુશ્મનાવટ હતી અથવા તેઓ મૃતક અથવા ફરિયાદી અથવા/અને તેના પરિવાર સાથે નજીકથી સંબંધિત હતા. આ સાક્ષીઓ વિરુદ્ધ કંઈપણ ન હોવાના અભાવમાં, તેમની જુબાની યોગ્ય રીતે નીચેની બે અદાલતો દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી. [પેરા ૨૧, ૨૩] [૧૭૧-ઇ-એફ, એચ; ૧૭૨-એ]

૧.૩ બે અદાલતોનું સમવર્તી તારણ, જે મૌખિક પુરાવાઓના મૂલ્યાંકન પર આધારિત છે કે શું અપીલકર્તા (આરોપી) ઘટનાસ્થળે હાજર હતો, શું તેણે મૃતકને ફટકો માર્યો હતો અને, જો એમ હોય, તો કેટલા વગેરે, આ કોર્ટ માટે બંધનકર્તા છે. તે વધુ છે જ્યારે કોઈ દખલગીરીની ખાતરી આપતા તારણમાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા દર્શાવવામાં આવી ન હતી. વધુમાં, નીચેની બે અદાલતોના તારણોને માન્ય રાખવામાં કોઈ સંકોચ નથી અને તે ઠરાવવામાં આવે છે કે ફરીયાદપક્ષના આક્ષેપ મુજબ પ્રશ્નવાળી ઘટના બની હતી અને અપીલકર્તા અન્ય આરોપીઓ સાથે ઘટનાસ્થળે હાજર હતો. [પેરા ૨૨, ૨૪] [૧૭૧-એફ-જી; ૧૭૨-બી]

૧.૪ માત્ર કારણ કે ઘટનાસ્થળે લોહીના ડાઘ મળ્યા નથી તે પોતે એવું ઠરાવવાનું કોઈ કારણ નથી કે અપીલકર્તા ઘટનામાં સામેલ ન હતો અને આવી કોઈ ઘટના બની ન હતી. કોઈપણ સંજોગોમાં, ત્રણ જેટલા પ્રત્યક્ષદર્શીઓના જબરજસ્ત પુરાવાના પ્રકાશમાં, વાજબી શંકાની બહાર એ સાબિત થાય છે કે અપીલકર્તા ઘટનામાં સામેલ હતો અને લાઠીથી સજ્જ થઈને લાઠી વડે ફટકા માર્યા જેના કારણે મૃતકને ઈજાઓ થઈ. નીચલી અદાલતો એવું ઠરાવવામાં વાજબી હતી કે ફરીયાદપક્ષ અપીલકર્તા વિરુદ્ધ વાજબી શંકાની બહાર કેસ સાબિત કરવામાં સક્ષમ હતો. [પેરા ૨૬, ૨૭] [૧૭૨-ડી-ઈ]

ફોજદારી અપીલ અધિકારક્ષેત્ર: ફોજદારી અપીલ નંબર ૪૧૧/ ૨૦૦૮.

પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટ, ચંદીગઢ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ ફોજદારી અપીલ નંબર ૩૪ એસ.બી / ૨૦૦૪ માં તારીખ ૦૬.૧૧.૨૦૦૭ ના ચુકાદા અને આદેશ પરથી.

સુશ્રી ત્રિપત કૌર, રામેશ્વર પ્રસાદ ગોયલ, અપીલકર્તા તરફથી વકીલ. સંજય કુ. ત્યાગી, સુશ્રી મોનિકા ગોસાઈ, કમલ મોહન ગુપ્તા, પ્રતિવાદી તરફથી વકીલ.

કોર્ટનો ચુકાદો આ મુજબ આપવામાં આવ્યો હતો

અભય મનોહર સપ્રે, ન્યાયાધીશ. ૧. આ અપીલ પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટ, ચંદીગઢ દ્વારા ફોજદારી અપીલ નંબર ૩૪-એસ.બી / ૨૦૦૪ માં પસાર કરાયેલા અંતિમ ચુકાદા અને આદેશ તારીખ ૦૬.૧૧.૨૦૦૭ સામે દાખલ કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા હાઈકોર્ટે અહીંના અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલને ફગાવી દીધી અને સત્ર કેસ નંબર ૧૩૭/૨૫.૦૮.૨૦૦૩ માં ટ્રાયલ કોર્ટના ચુકાદા તારીખ ૨૦.૧૨.૨૦૦૩ ને માન્ય રાખ્યો જેમાં અહીંના અપીલકર્તાને ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ (જે હવેથી "આઈ.પી.સી" તરીકે ઓળખાય છે) ની કલમ ૩૦૪ ભાગ II અને કલમ ૩૨૩ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો અને તેને આઈ.પી.સી ની કલમ ૩૦૪ ભાગ II હેઠળ પાંચ વર્ષની સખત કેદ સાથે રૂ. ૨૦૦૦/- નો દંડ અને આઈ.પી.સી ની કલમ ૩૨૩ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે એક વર્ષની મુદતની સજા ફટકારવામાં આવી. બંને સજાઓ એકસાથે ચાલવાની હતી. દંડ ચૂકવવામાં નિષ્ફળતાના કિસ્સામાં, વધુ છ મહિનાની સખત કેદ ભોગવવાની રહેશે.

૨. ટૂંકમાં ફરીયાદપક્ષનો કેસ નીચે મુજબ છે:

આ શેરીમાં સંબંધીઓના બે જૂથો વચ્ચે મુક્ત લડાઈનો કેસ છે જેમાં લડાઈ રોકવા માટે અન્ય લોકો પણ જોડાયા હતા જેના કારણે ઝીલે સિંહનું મૃત્યુ થયું અને ફૂલા રામ, રાજ કુમાર અને કૃષ્ણ પાલની વ્યક્તિઓ પર સામાન્ય ઇજાઓ થઈ.

૩. ઝીલે સિંહ, કૃષ્ણ પાલ, રાજ કુમાર અને ફૂલા રામ મોવાણા ગામના રહેવાસી છે. ૧૫.૦૬.૨૦૦૧ ના રોજ, સાંજે ૪.૩૦-૫.૦૦ વાગ્યાની આસપાસ, જ્યારે ફૂલા રામ, દિવસનું કામ પતાવીને ઘરે પરત ફરી રહ્યો હતો અને તે ઘરે પહોંચવા જઈ રહ્યો હતો, ત્યારે ગંડાંસીથી સજ્જ નફે સિંહ આવ્યો અને પડકાર ફેંક્યો અને તેને ગાળો આપી અને તેના માથા પર ગંડાંસીનો ફટકો માર્યો. ફૂલા રામની બૂમ સાંભળીને ઝીલે સિંહ અને રાજ કુમાર, ફૂલા રામના પુત્રો અને કૃષ્ણ પાલ, તેનો પૌત્ર તેને બચાવવા આવ્યા. તે દરમિયાન, જગદીશ લાઠીથી સજ્જ થઈને આવ્યો અને તેના બંને હાથ પર લાઠીનો ફટકો માર્યો. રણજીત અને રામેશ્વર પણ ત્યાં પહોંચ્યા અને રાજ કુમાર અને કૃષ્ણ પાલને લાઠીના ફટકા માર્યા, સાધુ રામના પુત્ર ધર્માએ તેના ખભા પર લાઠીનો ફટકો માર્યો, જગદીશ અને રણજીતે ઝીલે સિંહને લાઠીના ફટકા માર્યા, જે બેભાન થઈને પડી ગયો. શંકર ગાડરિયાનો પુત્ર અર્જુન અને ગામના અન્ય ઘણા લોકો ઘટનાસ્થળે દોડી આવ્યા અને તેઓને આરોપીઓની ચુંગાલમાંથી બચાવ્યા.

જ. ઇજાગ્રસ્ત વ્યક્તિઓને હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા. ૨૧.૦૬.૨૦૦૧ ના રોજ, ઇજાગ્રસ્ત ઝીલે સિંહ તેની ઇજાઓથી મૃત્યુ પામ્યો.

પ. ફૂલા રામના નિવેદન પર, સફીદોં પોલીસ સ્ટેશન ખાતે આરોપી વ્યક્તિઓ વિરુદ્ધ એફ.આઈ.આર નંબર ૨૮૦ નોંધવામાં આવી હતી. ઝીલે સિંહના મૃત્યુ પર, ઇન્કવેસ્ટ હાથ ધરવામાં આવી હતી અને તેનો મૃતદેહ પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો. પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ દર્શાવે છે કે ઝીલે સિંહ-મૃતકના શરીર પરની ઇજાઓ એન્ટે-મોર્ટમ પ્રકૃતિની હતી અને કુદરતના સામાન્ય ક્રમમાં મૃત્યુનું કારણ બનવા માટે પૂરતી હતી.

ડ. આરોપી વ્યક્તિઓની ધરપકડ કરવામાં આવી અને પૂછપરછ કરવામાં આવી અને હથિયારો જપ્ત કરવામાં આવ્યા. આરોપી વ્યક્તિઓ, એટલે કે રણજીત, રામેશ્વર, ધર્મા અને જગદીશ, સાધુ રામના પુત્રો અને જગદીશનો પુત્ર નફે સામે કલમ ૩૪ આઈ.પી.સી સાથે વાંચવામાં આવતી કલમો ૩૦૨/૩૨૪/૩૨૩ હેઠળ ચાર્જ લગાવવામાં આવ્યો હતો અને કેસ એડિશનલ સેશન્સ જજ, જુદની કોર્ટમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો.

૭. ફરીયાદપક્ષે ૧૪ સાક્ષીઓની તપાસ કરી. બચાવમાં, ત્રણ સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી હતી.

૮. સત્ર કેસ નંબર ૧૩૭/૨૫.૦૮.૨૦૦૩ માં તારીખ ૨૦.૧૨.૨૦૦૩ ના ચુકાદા દ્વારા, ટ્રાયલ કોર્ટે અહીંના અપીલકર્તા જગદીશને કલમ ૩૦૪ ભાગ II અને આઈ.પી.સી ની કલમ ૩૨૩ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવ્યો અને તેને આઈ.પી.સી ની કલમ ૩૦૪ ભાગ II હેઠળ પાંચ વર્ષની સખત કેદ સાથે રૂ. ૨૦૦૦/- નો દંડ અને આઈ.પી.સી ની કલમ ૩૨૩ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે એક વર્ષની મુદતની સજા ફટકારી. બંને સજાઓ એકસાથે ચાલવાની હતી. દંડ ચૂકવવામાં નિષ્ફળતાના કિસ્સામાં, વધુ છ મહિનાની સખત કેદ ભોગવવાની રહેશે.

૯. નક્કે સિંહને કલમ ૩૨૪ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો અને તેને જેલમાં અગાઉ વિતાવેલા સમયગાળાની સજા ફટકારવામાં આવી હતી.

૧૦. રામેશ્વર અને ધર્માને કલમ ૩૨૩ આઈ.પી.સી હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને તેઓને અગાઉ વિતાવેલા સમયગાળાની સજા ફટકારવામાં

આવી હતી. રણજીતને કલમ ૩૨૩ આઈ.પી.સી હેઠળ સજા ફટકારવામાં આવી હતી અને તેને અગાઉ વિતાવેલા સમયગાળાની સજા ફટકારવામાં આવી હતી.

૧૧. ટ્રાયલ કોર્ટના દોષિત ઠરાવવાના અને સજાના આદેશને પડકારતા, કી.એ નંબર્સ ૩૪-એસ.બી અને ૬૩૭ / ૨૦૦૪ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી. હાઈકોર્ટે, તારીખ ૦૬.૧૧.૨૦૦૭ ના આક્ષેપિત ચુકાદા દ્વારા ટ્રાયલ કોર્ટના ચુકાદાને માન્ય રાખતા બંને અપીલોને ફગાવી દીધી.

૧૨. કી.એ નંબર ૩૪-એસ.બી / ૨૦૦૪ માં ઉક્ત ચુકાદાથી અસંતુષ્ટ થઈને, અપીલકર્તા-આરોપી (જગદીશ) એ આ કોર્ટ સમક્ષ વિશેષ રજા દ્વારા આ અપીલ દાખલ કરી છે.

૧૩. પક્ષકારો તરફથી વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા.

૧૪. આક્ષેપિત આદેશની કાયદેસરતા અને શુદ્ધતા પર પ્રહાર કરતી વખતે અપીલકર્તા તરફથી વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે ફરીયાદપક્ષ અપીલકર્તા વિરુદ્ધ કેસ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે અને, તેથી, બંને નીચલી

અદાલતોએ ઝીલે સિંહના મૃત્યુ માટે કલમ ૩૨૩ આઈ.પી.સી સાથે વાંચવામાં આવતી કલમ ૩૦૪ ભાગ II હેઠળ અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવામાં ભૂલ કરી છે.

૧૫. તેમની રજૂઆતો એવી હતી કે પ્રથમ, ગુનામાં અપીલકર્તાની સંડોવણી સાબિત કરવા માટે કોઈ પુરાવા ન હતા, જેના કારણે ઝીલે સિંહનું મૃત્યુ થયું; બીજું, ફરીયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા પુરાવા ઉપરોક્ત જોડિયા કલમો હેઠળ અપીલકર્તાની સજાને ટકાવી રાખવા માટે પૂરતા ન હતા; ત્રીજું, ધારી લઈએ કે પુરાવા હતા છતાં બંને અદાલતો તેની યોગ્ય રીતે પ્રશંસા કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ, તેથી, સજા કાયદામાં ખરાબ છે; ચોથું, કારણ કે ઘટનાસ્થળે લોહીના કોઈ ડાઘ જોવા મળ્યા ન હતા અને તેથી નીચલી અદાલતો એવું ઠરાવવામાં ભૂલ કરી કે ઘટના તે સ્થળ પર બની હતી; પાંચમું, જ્યારે કથિત ઘટના બની ત્યારે અપીલકર્તા ઘટનાસ્થળે હાજર હતો તે સાબિત કરવા માટે કોઈ પુરાવા ન હતા અને તેથી ગુનો કરવા માટે તેને સંડોવી શકાય નહીં; અને છેલ્લે, અપીલકર્તાના શરીર પર કોઈ ઈજાના અભાવમાં, એવું માનવું મુશ્કેલ છે કે અપીલકર્તા ગુનામાં સામેલ હતો.

૧૬. આ રજૂઆતો છે, જે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાનો ઉલ્લેખ કરીને વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વિસ્તૃત કરવામાં આવી હતી.

૧૭. જવાબમાં, પ્રતિવાદી તરફથી વિદ્વાન વકીલે આક્ષેપિત આદેશનું સમર્થન કર્યું અને દલીલ કરી કે આક્ષેપિત આદેશમાં દખલ કરવાનો કોઈ કેસ બનતો નથી. વિદ્વાન વકીલે વિનંતી કરી કે ફરીયાદપક્ષ અપીલકર્તા વિરુદ્ધ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કરવામાં સક્ષમ હતો કે તે ગુનો કરવામાં સામેલ હતો અને લાઠી સાથે ઘટનાસ્થળે હાજર હતો અને ઝીલે સિંહને અનેક ફટકા માર્યા, જેનાથી તેનું મૃત્યુ થયું. વિદ્વાન વકીલે ધ્યાન દોર્યું કે સમગ્ર ઘટના ત્રણ પ્રત્યક્ષદર્શીઓ, એટલે કે ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૨-રાજ કુમાર, ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૦-કિશનપાલ અને ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૨-ફરિયાદી દ્વારા જોવામાં આવી હતી અને પ્રશ્નવાળા ગુનાઓ માટે અપીલકર્તાની સજા નોંધવા માટે બંને અદાલતો દ્વારા તેમના પુરાવાઓની યોગ્ય રીતે પ્રશંસા કરવામાં આવી હતી.

૧૮. પક્ષકારો તરફથી વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને કેસના રેકૉર્ડનું અવલોકન કર્યા પછી, અમને આ અપીલમાં કોઈ યોગ્યતા જણાતી નથી.

૧૯. એ કાયદાનો સ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે ફોજદારી અપીલની સુનાવણી કરતી વખતે આ કોર્ટ નિયમિત રીતે સંપૂર્ણ પુરાવાઓનું નવેસરથી મૂલ્યાંકન કરી શકતી નથી અને તે પણ ત્યારે જ્યારે સજા બે અદાલતોના સમવર્તી તારણો પર

આધારિત હોય. તે માત્ર ત્યારે જ છે જ્યારે આ કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર આવે છે કે આક્ષેપિત તારણ સમવર્તી પ્રકૃતિનું હોવા છતાં સંપૂર્ણપણે મનસ્વી, ગેરવાજબી અથવા/અને એ હદે વિકૃત છે કે સરેરાશ ક્ષમતા ધરાવતું કોઈ ન્યાયિક મન ક્યારેય આવો નિષ્કર્ષ નોંધી શકે નહીં, કોર્ટ યોગ્ય કિસ્સામાં ભૂલ શોધવા માટે જરૂરી હદ સુધી પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરવાની કવાયત હાથ ધરી શકે છે.

૨૦. આ કિસ્સામાં, અમે નીચેની બે અદાલતોના સમવર્તી તારણમાં કોઈ મનસ્વીતા અથવા/અને ગેરવાજબીપણું નોંધી શક્યા નથી કારણ કે અપીલકર્તા તરફથી વિદ્વાન વકીલ તારણમાં કોઈપણ પ્રકારની ગેરકાયદેસરતા દર્શાવવામાં સક્ષમ ન હતા, જે અમને સંપૂર્ણ પુરાવાઓનું પુનઃ મૂલ્યાંકન કરવા માટે સમજાવશે.

૨૧. બીજી તરફ અમને જણાય છે કે નીચેની બે અદાલતો ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી ૨, ૧૦ અને ૧૨ ના પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરવામાં વાજબી હતી જેમને પ્રત્યક્ષદર્શીઓ માનવામાં આવ્યા હતા અને યોગ્ય રીતે એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા હતા કે અપીલકર્તા લાઠીથી સજ્જ હતો અને મૃતકને ફટકા માર્યા હતા અને તેથી, ઝીલે સિંહના મૃત્યુ માટે જવાબદાર હતો.

૨૨. બે અદાલતોનું સમવર્તી તારણ, જે મૌખિક પુરાવાઓના મૂલ્યાંકન પર આધારિત છે કે શું અપીલકર્તા (આરોપી) ઘટનાસ્થળે હાજર હતો, શું તેણે મૃતકને ફટકો માર્યો હતો અને, જો એમ હોય, તો કેટલા વગેરે, આ કોર્ટ માટે બંધનકર્તા છે. તે વધુ છે જ્યારે દખલગીરીની ખાતરી આપતા તારણમાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા દર્શાવવામાં આવી ન હતી.

૨૩. તેમ છતાં અમે ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી ૨, ૧૦ અને ૧૨ ના પુરાવાઓનું અવલોકન કર્યું અને જણાવ્યું કે તે તમામ ભૌતિક મુદ્દાઓ પર સુસંગત છે. તે નિર્વિવાદ છે કે ત્રણેય સાક્ષીઓએ સાંજે બનેલી ઘટના જોઈ હતી. રેકૉર્ડ પર એવું સૂચવવા માટે કંઈ નથી કે આ સાક્ષીઓને અપીલકર્તા સામે કોઈપણ પ્રકારની દુશ્મનાવટ હતી અથવા તેઓ મૃતક અથવા ફરિયાદી અથવા/અને તેના પરિવાર સાથે નજીકથી સંબંધિત હતા. આ સાક્ષીઓ વિરુદ્ધ કંઈપણ ન હોવાના અભાવમાં, તેમની જુબાની સ્વીકારવા લાયક છે અને તેથી, નીચેની બે અદાલતો દ્વારા યોગ્ય રીતે સ્વીકારવામાં આવી હતી.

૨૪. ઉપરોક્ત ચર્ચાના પ્રકાશમાં, અમને નીચેની બે અદાલતોના તારણોને માન્ય રાખવામાં કોઈ સંકોચ નથી અને તે મુજબ ઠરાવીએ છીએ કે પ્રથમ, પ્રશ્નવાળી ઘટના ફરીયાદપક્ષ દ્વારા આક્ષેપ મુજબ બની હતી; બીજું, અપીલકર્તા અન્ય

આરોપીઓ સાથે ઘટનાસ્થળે હાજર હતો; ત્રીજું, અપીલકર્તા લાઠીથી સજ્જ હતો; અને ચોથું, અપીલકર્તાએ ઝીલે સિંહને લાઠીના ફટકા માર્યા જેના કારણે તેનું મૃત્યુ થયું.

૨૫. જ્યાં સુધી અપીલકર્તા તરફથી વિદ્વાન વકીલની રજૂઆતોનો સવાલ છે, કારણ કે અમે પુરાવાઓનું અવલોકન કર્યું છે અને નીચલી અદાલતોના તારણોમાં કોઈ ભૂલ જણાતી નથી, તેથી વિનંતી કરાયેલ રજૂઆતો અસ્વીકાર કરવા પાત્ર છે. પુરાવા અને હકીકતોના મૂલ્યાંકન પર સંપૂર્ણપણે આધારિત હોવાને કારણે તેમની પાસે અન્ય કોઈ યોગ્યતા નથી.

૨૬. અમારા મતે, અપીલકર્તા તરફથી વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વિનંતી કર્યા મુજબ માત્ર કારણ કે ઘટનાસ્થળે લોહીના ડાઘ મળ્યા નથી તે પોતે એવું ઠરાવવાનું કોઈ કારણ નથી કે અપીલકર્તા ઘટનામાં સામેલ ન હતો અને આવી કોઈ ઘટના બની ન હતી. અમને જણાય છે કે આ ગ્રાઉન્ડ નીચલી અદાલતોમાં વિનંતી કરવામાં આવ્યું ન હતું. કોઈપણ સંજોગોમાં, ત્રણ જેટલા પ્રત્યક્ષદર્શીઓના જબરજસ્ત પુરાવાના પ્રકાશમાં, વાજબી શંકાની બહાર એ સાબિત થાય છે કે અપીલકર્તા ઘટનામાં સામેલ હતો અને લાઠીથી સજ્જ થઈને લાઠી વડે ફટકા માર્યા જેના કારણે મૃતકને ઈજાઓ થઈ.

૨૭. ઉપરોક્ત ચર્ચાના પ્રકાશમાં, નીચલી અદાલતો એવું ઠરાવવામાં વાજબી હતી કે ફરીયાદપક્ષ અપીલકર્તા વિરુદ્ધ વાજબી શંકાની બહાર કેસ સાબિત કરવામાં સક્ષમ હતો.

૨૮. કારણ કે રાજ્ય અપીલકર્તાને આપવામાં આવેલી સજા સામે અપીલમાં આવ્યું નથી અને ન તો અપીલકર્તાએ તેને આપવામાં આવેલી સજાના પુરસ્કારને પડકાર્યો છે, અમે અપીલકર્તાને આપવામાં આવેલી સજાની પર્યાપ્તતા અથવા અપૂર્ણતા તપાસવાની જરૂર નથી.

૨૯. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, અમને આ અપીલમાં કોઈ યોગ્યતા જણાતી નથી, જે નિષ્ફળ જાય છે અને તે મુજબ ફગાવી દેવામાં આવે છે.

૩૦. પરિણામે, આ કોર્ટ દ્વારા તારીખ ૧૫.૦૫.૨૦૦૮ ના આદેશ દ્વારા અપીલકર્તાને મંજૂર કરવામાં આવેલા જામીન રદ કરવામાં આવે છે અને અપીલકર્તાને ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ આત્મસમર્પણ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે

છે જેથી તે નીચલી અદાલતો દ્વારા આપવામાં આવેલી કુલ સજામાંથી બાકીની સજા ભોગવી શકે.

અપીલ નામંજૂર કરવામાં આવી.

નિધિ જૈન

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.